

libro xiij. Quicūq; nō pcepto regeneratiōis lauacro pro
pfessiōe christi moriunt̄ tantū eis valet ad dimittēda pec
cata: q̄tū si abluerent̄ sacro fōte baptismi. Ideo Ambro
sius de vita beate Agnetis dum post illi^o passionē Em
erentianā catecumīnā: ob cōfessionē nominis christi lapi
datam narrat. Nulli dubium inquit quin illius sanguis
pro illius baptismo fuerit. Quare dixit Maximus in ser
mone martyriū: Felix hic talis baptismus: quo omne de
bitū ita a catecumino exit: ut iā redire non possit. Et hu
ius ratio in promptu est: quia qui p cōfessione xp̄i mori
untur: in illis christus ab infidelibus impeditur: ac occi
ditur: quia non illū ppter illum: sed propter christū: euz
scilicet loco christi accipiendo psequunt̄: vnde ille vnum
cū christo factus est. Nec si cathecumēni solū sed pueri t
fatui: si pro xp̄i nomine occiderentur felicem deponcent
martyrium.

Ambrosius.
Agnes.
Emeretiana.

Maximus.

Quot modis pficitur martyrium La. iiii. ¶
Ribus principaliter modis (ut dictis proxima
subsequamur) posse pfici seu consumari marty
rium dicim^o. Primo modo: vt quis illud ani
mo imprimat ac figat: t ipsius pena crucie^f: vt
christi mater Maria semp virgo: cuius animā christi pas
sio vt gladius ptransiuit: quod pri^o Simeon pphetauit:
et sancti de illa plurimū predicarunt. Ait em Hierony
mus: Postq; mēte passa plusq; martyr est. Et Bernard^o
pie de illa ait. O osia mea vbi stabas? Nū quid iuxta cru
cem? Immo certe in cruce cū filio tuo. Ibi enī crucifixia
es secum: hoc tantū differt: quia ipse in corpore: tu autem
in corde^f. Ideo Gregorius beatam felicitā plusq; marty
rem dicit: quia septies passa est cū septē filiis: et octauo
suo corpore martyriū forti animo sustulit. In illius ergo
raudem cū Ambrosio prumpam^o: O beata mater nato
lū suō glorificata tormentis: quos nō plāctu: nō gemitu
ad inferna deducit: sed ad celestia eterna migrātes: per
petua laude prosequit. Perfit et alio modo martyrium

Maria
Simeon
Hieroni.
Bernardus.

Gregori^o.
Felicitas

Ambrosi^o

tanta animi iocunditate: q̄ corporis penas quasi illas
non sentiētes parvūpendat. Quo martyriū certamine in-
gens martyrū multitudo: celsitudine t̄ certitudine cause
spretis penis quibuscunq; animabant. Et tanta erāt spe
inflammati mētemq; sic deo colligauerāt: q̄ corporis tor-

Laureuti^{9.} menta totaliter neglexerūt. Ideo beatus Laurenti⁹ duz
in tornētis corā dēcio imperatore corpore miserabiliter
torqueretur: animo tamē fortī t̄ iocundo dixit: Disce mi-
ser quia carbones tui refrigerium mibi prestant: scilicet
in mente t̄ in anima. Et iterū: vt penas corporis ob cele-

Maximus. ste desideriū non sentire ostenderet: dixit imperatori: Ec-
ce assasti vñā ptem: gira alterā t̄ manduca. Quare Maxi-
mus in eius laudē ait: Neq; enim beatus Laurenti⁹ igni-
um tormenta visceribus sentire poterat: qui sensib⁹ para-

Tyburtius. diss refrigeriū possidebat. Idē t̄ Tyburtius romanus no-
bilissimus: cū ob christi confessionē super prunas arden-
tes pedibus nudis iussus esset incedere: leto vultu dice-
bat ac fortī. Quia amore Iesu christi videſ q̄ super rose
os flores incedā. Ideo de Vincētio ait Ambrosi⁹: Plus
ardens erat igne celi q̄ ferri: plus nectū timore dei q̄ se-
culi: plus dilexit mori mūdo q̄ dño. Quare vt cōcludēs
ait Maximus: Nihil detrimenti patiſ in terris: cuius ani-

mus demorat in celis. Tertio modo pfici martyrium dici-
mus omniū sublimius: quādo quis corpore patiſ et ani-
ma. Et in hoc princeps christ⁹ dñs noster fuit: qui corpo-
re sic patiebatur: vt nulli hominū ita doloreret humanitas.
Eo exclamāte ac dicēte: deus meus vt quid dereliquisti
me: hoc est: in tāta t̄ sic dolorosa humanitate repositū: vt
nulla vñq; fuerint: nec sic delicate corpora sient que pati-
vt patiebat illud possint. In anima vero innumerabili ho-
minum multitūdini cōpatiens: mirabilis cruciabatur: sci-
ens q̄ deus ipse propter illorū salutē factus homo: tātis
penus vt alios ab infernali pena liberaret expositus: t̄ in-
gratos ac non credentes in inferno iuste cruciandos pui-
deret. Unde Ambrosius in quodā sermone: Dolēs dñe

Ambrosius

non tua sed nostra vulnera: non tuā mortē sed nostrā inē
firmitatē. Ideo dixerat **E**saías: Ipse aut̄ vulnerat⁹ ē p̄
pter iniqtates n̄as: attritus est p̄ p̄ scelera n̄a: vere lan
guores n̄os ip̄e tulit: t̄ dolores n̄os ip̄e portauit. Con
uenient̄ igit̄ humanū gen⁹ ex parte xp̄i de tāta ingratitu
dine ex p̄brauit̄ **A**ugustinus dicens: Cū esses inimic⁹ pa- **E**saías.
tri meo: recōciliaui te p̄ me. Cū esses lōge: ego veni vt re
dimerē te. Inter mōtes t̄ silvas errātes quesui te: int̄ la-
pides t̄ ligna inueni te. Et ne lupoz ferarūq; rapido ore
lanieris collegi te: humeris meis portaui te: p̄ me red-
didi te: laborauit: sudaui: caput meū spinis oposui: man⁹
meas clavis obieci: lancea latus meū aperuit. Tot nō di-
cam iniurijs: sed asperitatib⁹ lacerat⁹ sum. Sanguinē me
um effudi: animā meam posui: vt cōiungerē mibi te: t̄ tu
diuideris a me. Execrabilis igit̄ humanī generis vecor
dia: q; xp̄m videat animo t̄ corpore vt nos redimeret cru-
cifixuz: videat tāta pati. Et nos vilissima eū re posterga-
mus: t̄ qđ pessimū est quotidie negamus. Vendimus et
christianos nos esse obliuiscimur: q̄re merito venit ira di
in filios dissidētie: t̄ a barbaris fidelib⁹ iuste op̄emimur
t̄ iustissime sanguinemur. Alio t̄ qđ admirabili t̄ iūsitate
mō pfectū fuisse i **F**rāscoviro seraphico martyriū noui-
mus: q̄ licet aio t̄ corpe amore Ihu xp̄i t̄ pximi sui dila-
cerari om̄i tpe cuperet: mirabili mō illō assēcutū fuisse
p̄stat. H̄i cū visionē illā homis crucifixi cerneret. Lui⁹ su-
per caput due eleuabāt ale: due ad volādū extēdeban: ^{im 309}
due ḥo totū velabāt corp⁹. Qd̄ ppinqus aspiciēs mirtū
merore gaudiū cor ei⁹ coprēdit. Metabat qđe gratiosissi-
mo visiōis aspctū: s̄ crucis affixio dolore cōpatiēti vt gla-
di⁹ illi⁹ aīam prālibat. At cū seraphicū spūm illā posse
passiōe teneri cogitaret: intellexit dño reuelāte: q̄ nō per
carnis martyriū: s̄ q̄ mētis incēdiū deberet in crucifixi si-
militudinē trāsformari. Quare disparens visio mirabilē il-
lō in corde ardore reliqt. Nec min⁹ inde mirabilia in car-
ne xp̄i stigmata cōpuit. Oyiri mira t̄ in scl̄oz sc̄la celebrā
b ij

da charitas dñi tui tāto cōpassiōis ardore feruebas: qilli⁹
sol⁹ insignia distinctis nigri nerui clavib⁹ ⁊ vis foramini-
bus in tuo corpore imp̄mi meruisti. Quod martyriū: licet
primo patiendi modo aptari possit: charitatis tamē ardo-
ris ⁊ desiderij ad exemplū ⁊ imitationem magistri sui Je-
su christi dici potest.

Que decorat seu magnificat martyriū La.v.

Virgili⁹

Panthaleon

Titus

Justus.
Pastor.

Decorē ⁊ magnificentia suscipit aliquādō mar-
tyriū ex loco in quo cōsumatū extitit. Ut glo-
riosus christianis videatur fuisse martyriū: qd̄
rome quis sustinuit: q̄ aliud simile qd̄ Alexan-
drie: cum longe dignior nobiliorq; ciuitas fuerit roma q̄
allerādria: dicente poeta: Hec tantū alias int̄ caput ex-
tulit vrbes. Q̄tū lenta solēt inter viburna cupressū. Glo-
riosus similiter alexandrie q̄qd̄ alia in minori ciuitate
perfectum fuerit: ⁊ sic per alias minus famosas ciuitates
discurrendo: vt ex loci nobilitate: frequentiaq; psonarū
⁊ fama: gloriōsior resultet illa nominis christi cōfessio: h̄
est: quia in nobilioz famosioriq; loco pacta. Quod p̄ illi-
us opositū faciliter quis cognoscere posset. Ignominio.
suis namq; infidelibus visum fuit martyriū: qd̄ clariori in
ciuitate perfectū fuit: vt ⁊ hoc tēpore de malefactoz⁊ pe-
nis cōtingit quoꝝ ignominia claritate vrbis crescit. Alio
modo ⁊ decorari magis video posse martyriū: etate: sen-
su: scientia ⁊ nobilitate. Ut quid maximū ac christianis
gloriosum visum fuerit. Panthaleonē pulcherrimū iuuē-
culū. Nicomedis tanta superasse martyria: pmissionesq;
illas magnas Maximiani imperatoris vt lutū spreuisse.
Et Titus similis: qui cū annoz duodecim puer eēt: ⁊ ad
imperatore diocletianuz vt eius curaret filiū vocaretur:
animo grandi ⁊ diuina gratia fidens ad illū accessit: et
curato filio cum illi diceret cesar: Consulo dīs sacrificia
dulciter viue: aut mala morte intereas. Constanti fide et
tormēta: ⁊ mortē p dño suo Iesu christo poti⁹ subire ele-
git. Sed qd̄ de Justo dicem⁹ ⁊ Pastore fratrib⁹ qui pue-